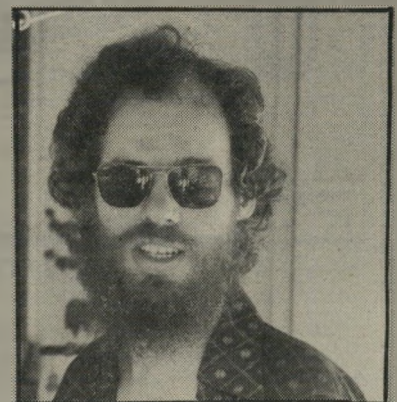

בעידודו של חבר ההגנה לכתת את רגלי בני מערכות העיתונות ולנסות למכור ציור. חיים איזק, עורך עיתון העולים הצעוק. אומר, היה הראשון שקנה ממנו עבודה אחרי כן עזריאל קרליבך ממעריבי וכך, תוך שבוע, היו שמנה עיתונאים שהזמינו אצלו עבודות.

ב-1962 עבר להארץ, ושם הוא עובד עד היום. מיום כהא ארצה פורסמו קרוב ל-100 אלף קריקטורות שלו. הקו הפוליטי שלו התגבש רק אחרי מלחמת ששת הימים, והיום לפי דרגשתו, הוא קצת שמאלה מהמרכז. הארץ בדיוק מתאים לו מבחינה זו.

מרשיק

מושיק לין (מושיק): שרון הוא האחראי העיקרי לפרגריה

פוליטית על שבתת תופרי הפחמקאות כדו נסציונת. אמן. כל הזמן באבסורד. למושיק לא היה שום בעיה לבחור את הקריקטורה שתציג את כהן. לפי דעתו, תושא הגדול מכולם והכי מכולם היה, ללא ספק, מילחמת לבנון והמו ששולם בחייראם. בדמותו של שרון הוא זה את האחראי העיקרי לפרגריה הזאת.

שילה

יעקב שילה (שילה): הימנר עדיין מוכר

להמשך להיות קריקטוריסט פוליטי, אבל להגיע למצב שבו יוכל יום אחד לצייר קריקטורה

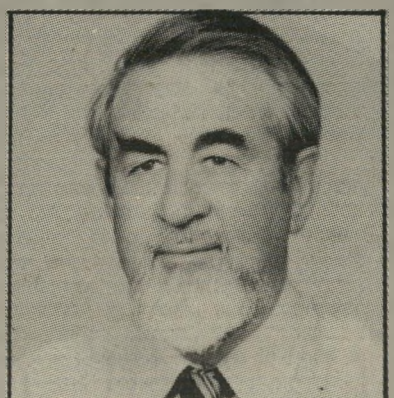

מייק

עם סינדיקט אמריקאי, שיפץ עבודות שלו בכ-2000 עיתונאים בצפון-אמריקה — מה שקוראים בארץ "פרץ החוצה". אין לו חלומות להיות צייר. החלום שלו הוא

במבט שני אני מתא פגמים כעבודות, כאלה שבלהט העשייה לא הרגשתי בהם. בדרך-כלל אין הוא מרוצה מהדברים שעשה בעבר והוא מוסיף, אם יש דבר יותר מת מהעיתון של אתמול, זו הקריקטורה של אתמול."

מושיק לין: המתרגם

מייק

קריקטוריסט של דבר, מושיק לין, הוא והצעדי שבחבוחה. הוא נולד בקיבוץ נצר-סירני, שליך רחובות, לפני 33 שנים, והיה שם עד היום. למד ארבע שנים בבצלאל ואילו היה לומד שם עוד שנה, היה נחשב היום בוגר בצלאל. כעבודתו בדבר הוא מגשים, למעשה, את הלום ילדותו. את שכרו הוא מכניס לקופת המשק ובתורנית שלו הוא מרדיך בוזג לרישום וממנה על הכרות והמודעות של תורה-אוכל. הוא מעורב בפוליטיקה יותר באופן ריגשי מאשר מיקצועי. הרברים מכאיבים לו והוא מתרגם את הכאב לציור. לא ממון התם על הוזה